

עֵין יִסְרָאֵל וְעֵין שְׂמַאלִית

כְּאִשֶּׁר הָיָה יוֹסֵף יִצְחָק יֶלֶד קֶטָן, פְּנֵה יוֹם אֶחָד לְאָבִיו וְשָׂאל אוֹתוֹ בְּקוֹל סִקְרוֹ: "אָבָא, לָמָּה הַשֵּׁם בְּרָא אֶת הָאָדָם עִם שְׁתֵּי עֵינָיִם? לָמָּה לֹא עֵין אַחַת, כְּמוֹ שֶׁיֵּשׁ פֶּה אֶחָד וְאֵף אֶחָד?"

יוֹסֵף יִצְחָק הִקְטֵן שָׂאל שְׂאֵלָה חֲכָמָה מְאֹד.
הַשֵּׁם בְּרָא לָנוּ אֵף אֶחָד כְּדֵי שְׁנוּכַל לְהִרְיֹת. אֲנַחְנוּ מְרִיחִים מֵצֵין עִם אֵף אֶחָד. הַשֵּׁם בְּרָא לָנוּ גַם פֶּה אֶחָד וְאֲנַחְנוּ אוֹכְלִים וְשׁוֹתִים עִם פֶּה אֶחָד בְּלִבָּד.
מִדּוּעַ הַשֵּׁם בְּרָא לָנוּ שְׁתֵּי עֵינָיִם?
יוֹסֵף יִצְחָק הִקְטֵן הִבִּין שֶׁאֵם הַשֵּׁם בְּרָא לָנוּ שְׁתֵּי עֵינָיִם, זֶה לֹא סֵתֵם. סִימָן שֶׁלְכָל עֵין יֵשׁ תְּפָקִיד סִיחָד.

אָבָא שֶׁל יוֹסֵף יִצְחָק הִקְטֵן, רַבִּי שְׁלוֹם דּוֹבְנֵר, הִבִּיט בְּאַהֲבָה בְּבִנוּ הַיָּקָר וְעָנָה: "אַתָּה צוֹדֵק יוֹסֵף יִצְחָק. לֹא סֵתֵם בְּרָא לָנוּ הַשֵּׁם שְׁתֵּי עֵינָיִם. לְכָל עֵין יֵשׁ תְּפָקִיד סִיחָד."

אָבָא שֶׁל יוֹסֵף יִצְחָק הִזְמִין אוֹתוֹ לְהִבִּיט בְּאוֹתִיוֹת הָאֶלֶף־בֵּית וְאָמַר: "אַתָּה יוֹדֵעַ מִדּוּעַ מוֹפְיָעָה הָאוֹת שׁ פְּעֻמָּיִם?"
יוֹסֵף יִצְחָק הִבִּיט בְּאוֹתִיוֹת הַקְדוּשׁוֹת וְאָמַר: "בּוֹדָאִי! פְּעַם הַנִּקְוָה שְׁמַעְלִיָּה הִיא בְּצַד יָמִין וּפְעַם הִיא בְּצַד שְׂמַאל".
"נִכּוֹן מְאֹד", עָנָה אָבָא. "בְּעוֹלָם הַגְּדוֹל שֶׁהַשֵּׁם בְּרָא, יִשְׁנָם דְּבָרִים נִפְלְאִים וּמִיחָדִים. יֵשׁ דְּבָרִים שְׂצָרִיד לְהִבִּיט עֲלֵיהֶם בְּעֵין הַיְסָמִית וְיִשְׁנָם דְּבָרִים שְׂצָרִיד לְהִבִּיט עֲלֵיהֶם בְּעֵין הַשְּׂמַאלִית".

יוֹסֵף יִצְחָק פָּקַח אֶת עֵינָיו וְחָשַׁב, מִדּוּעַ יֵשׁ דְּבָרִים שְׂצָרִיד לְהִבִּיט עֲלֵיהֶם בְּעֵין יְסָמִית וְאֵלוּ עַל דְּבָרִים אֲחֵרִים צָרִיד לְהִבִּיט בְּעֵין שְׂמַאלִית? וְאָבָא הִסְשִׁיד לְהַסְבִּיר בְּסִבְלָנוּת. הָעֵין הַיְסָמִית מְבִיטָה עַל דְּבָרִים בְּאַהֲבָה וּבְחֻבָּה.
עַל מָה אֶפְשֶׁר לְהִבִּיט בְּאַהֲבָה?
בְּאַהֲבָה אֲנַחְנוּ מְבִיטִים עַל חֲבָרִים בָּנוּ, עַל אָבָא וְאָמָא, עַל מְשֻׁפָּחָה וְעַל כָּל יְהוּדֵי וְיְהוּדִיָּה.
בְּאַהֲבָה אֲנַחְנוּ מְבִיטִים עַל דְּבָרִים שֶׁל קִדְשָׁה, עַל סֵפֶר תּוֹרָה אוֹ סִדוּר, עַל קִפְת צְדָקָה אוֹ נֶר שִׁבְת.

ומה דמנתכם ילדים?
על מה אנתנו מביטים בעין שקאלית?
בעין שקאלית אנתנו מביטים על דברים שאנתנו פחות מתלהבים מהם.
על מה מביטים בפחות התלהבות?
על ספריות או מסתקים, על משחקים או סתם דברים שאינם קדושים.

מאותו יום, בכל מקום שהלך – בבית, ברחוב, בגנה – תמיד זכר את דברי אביו. הוא חיך לכל יהודי שפגש ואפלו אם מישהו היה שונה מסנו או משה טעות, הוא תמיד הסתכל עליו בעין טובה. כך למד יוסף יצחק, כבר בילדותו, שהאהבה לכל יהודי היא סתנה גדולה.

ומה אנתנו יכולים ללמד מזה?

כמו יוסף יצחק, גם אנתנו יכולים לנסות לראות את כלם בעין טובה. לאהב את החברים שלנו, את הספחה. לאהב לקיים מצוות, לאהב לברך ולתת צדקה, לשמח להתפלל ולהכניס אורחים.

יוסף יצחק הקטן גדל, למד, והתבגר ונהיה רבי קדוש. רבי יוסף יצחק – הרבי הרי"צ.

(מעבד על פי ספר התולדות, עמוד 8)